

Tämä on rinnakkaistallenne.
Rinnakkaistallenteen sivuasettelut ja typografiset yksityiskohdat
saattavat poiketa alkuperäisestä julkaisusta.

Julkaisun tekijä(t): Kauppinen, Petri

Julkaisun nimi: Tanssia useissa kuoseissa

Julkaisuvuosi: 2019

Versio: Kustantajan versio

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Kauppinen, P. (2019). Tanssia useissa kuoseissa. Pedanssi: asiaa tanssista ja tanssikasvatuksesta, 3(4), 6-11.
<https://issuu.com/oamktanssi>

Tanssia useissa kuoseissa

TEKSTI: PETRI KAUPPINEN

KUVAT: SAARA SAVUSALO, PETRI KEKKONEN

Antti Aholle monilajisuus ja esiintymistoiminta toimivat ammattitaidon lujittajina.

Tanssinopettajaopiskelija Antti Aholle tanssissa yhdistyy luontevimmin kaksi hänen elämänsä keskeisiä suuntaviivoja ohjannutta intohimoa; musiikki ja liike. Kokkolassa lapsuutensa viettänyt nuori mies sai kasvaa kulttuurimyönteisessä ja kehollisessa ympäristössä. Äidin tanssitausta ja isän muusikkous sekä vanhempien veljien kanssa yhteinen jalkapalloharrastus loivat vankan perustan sille, että Aho saa toteuttaa nyt unelmaansa ja kasvaa kohti tanssin ammattilaisuutta.

”Muistan jo pienenä mummolassa ihailleeni Gene Kellyn ja Donald O’Connorin inspiroivaa ja lahjasta tanssia elokuvassa Singin’ in the Rain.”

Kipinä tanssin aloittamiselle löytyi koulusta, jossa paikallinen Kortteen tanssiseura kävi esittelemässä kilpatanssiharrastusta ja pian 9-vuotias poika huomasi viettävänsä enemmän aikaa tanssitreeneissä kuin jalkapalloharjoituksissa. Aho oli myös vahvasti suuntautunut musiikin alalle, mutta tie ammattiopintoihin Kokkolan konservatoriolla ei heti auennut ja niinpä tuuba ja laulu instrumentteina jäivät taakse. Samaan aikaan energia ja mielenkiinto kanavoitui aina vain kokonaisvaltaisemmin tanssin pariin.

”Muutin lukio-opintoihin Ouluun 15-vuotiaana, jolloin Svenska Privatskolan oli luonteva opinaho kaksikieliselle nuorelle uudessa kaupun-

”Opettajissa kehollistuu konkreettisesti taitojen eteen tehty työ.”

gissa. Kilpatanssiharjoitusten parissa vietettiin sitten vähintään kuusi päivää viikossa. Ja kun siihen laitettiin vielä oheisharjoittelut ja lenkit päälle, niin eipä vapaa-ajanviettohaasteita juurikaan ollut”, Aho myhäilee.

Aho korostaa esikuvien merkitystä tanssin oppimispolulla. Tanssijalle ensimmäiset esikuvat ovat usein hänen opettajansa ja siksi tämän ammattitaidon tulee olla kiteytynyt. Selkeää osaajaa on helppo seurata. ”Olen ihailnut jokaista opettajaani jollain tasolla. He ovat oman asiansa ammattilaisia ja luottamus heihin on kova. Opettajissa myös kehollistuu konkreettisesti taitojen eteen tehty työ.”

Vahva näyttö eli demonstraatiotaidot ovat keskeisellä sijalla Ahon opettajuudessa. Tanssijan työ ja esiintymiset ovat tämän kokemustaidon hankkimisessa kullannarvoisen tärkeitä. Tanssijana työskenteleminen opettamisen ohessa pitää kiinni todellisuudessa ja lisäksi se on voimauttavaa, auttaa jaksamaan työssä. ”Toisaalta ymmärrän myös heitä, jotka eivät koe esiintymistä tärkeänä, vaan haluavat syventyä esimerkiksi sosiaalisen tanssimisen saloihin. Oma ja yhteinen

tanssinilo on tässä pääasiallinen arvo ja tärkeää sinänsä”, Aho kiteyttää ja toivoo samalla tanssille aktiivista esiintymistoimintaa, jotta tärkeä kehollisuuden muoto saisi tätä kautta lisää näkyvyyttä.

Kilpatanssilattia on esiintymispaikkana hyvin erilainen kuin näyttämö. Kilpaillessa tanssija esiintyy kaikkiin ilmansuuntiin, sillä tuomarit ja yleisö ovat sijoittuneet eri puolille areenaa. Tekninen suoritus on kilpailemisen viitekehyksessä usein painokkaammin fokuksessa, vaikka kokonaisuus lopulta ratkaisee. Näyttämöllä esteettinen kokemus on useimmiten rakennettu katsottavaksi yhdestä pääsuunnasta ja esittävässä taiteessa ilmaisen syvyys on vähintään yhtä tärkeää kuin tekninen virtuositeetti.

Opiskeluvuodet Oamkin tanssinopettajakoulutuksessa ovat avanneet Ahon tanssikäsitystä uusiin ulottuvuuksiin. Nykyään mies vaihtaa suvereenisti lajia showtanssista paritanssiin, kansantanssiin ja jopa improvisaatiopohjaisiin tekniikoihin. ”Tanssi ei näyttäydy enää niin mustavalkoisena kuin aiemmin, vaan jokaisesta lajista karttuu arvokasta näkö-

kulmaa kehoymmärryksen laajentamiseksi. Erityisen kiinnostavaa on kohdata erilaisia tapoja sanallistaa ja käsitteellistää lajeja yhdistäviä ilmiöitä.”

Esimerkkinä rinnakkaisista ilmiöistä Aho mainitsee paritanssin lähestymistavat. Kansantanssin lajityypissä on runsaasti paritanssimista, mutta vieminen ja seuraaminen on kokemuksensa myötä osoittautunut huomattavasti kompaktimmaksi, mihin muissa paritansseissa on tottunut. ”Kansanomaisissa paritansseissa kontakti ei välttämättä ole kautta linjan pehmeää, vaan parista otetaan kunnolla kiinni ja kahdenvälinen paine on tuntuvampaa. Tämä on tietysti hyvää vaihtelua niille tuntemuksille, joita on itse tottunut parityöskentelyssä tavoittelemaan”, Aho maalailee.

Paritanssin opetuksessa yhdessä tanssiminen ja kontakti ovat ensisijaisen tärkeitä lähtökohtia Aholle. ”Ihan pienistä lapsista lähtien toimintani tunneilla tähtää siihen, että opitaan olemaan läsnä toisen ihmisen kanssa. Kun keholliset vuorovaikutustaidot

jalostuvat, niin perinteiset roolit menettävät merkityksensä. Lapset ovatkin aikuisia avoimempia vaihtamaan viejän ja seuraajan tehtävää.”

Aho on hiljattain palannut takaisin kilpatanssisaleille, kun löytyi pari, jolla on yhteiset intressit keskittyä harjoitteluun kilpailun sijasta. Tällä hetkellä miehen aika ei riitä kilpailuun ja toisaalta opiskelijabudjetilla harjoitteluun ei riittäisikään kilpailutason ylläpitämiseen, sillä tanssiurheilussa harjoitteluun saa helposti kulumaan tuhansia euroja.

Tulevaisuudessa Aholle tanssinopettamisen pääintressi löytyy kilpatanssin saralta. Hän kokee juuri ammattiopinnoista hankitun monilajisuuden olevan vahva valtti kilpatanssin opetustoiminnassa. ”Toivon voivani tuoda tähän opetukseen erilaisia ajatus- ja metodeja, jotka olen havainnut hyväksi toisten lajien puolella.” Seuratanssien opettamisen Aho haluaa myös pitää mukana opetusrepertoaarissa, koska siinä pääsee helpoiten kokemaan tanssin vapauttavaa fiilistä.

Antti Aho ja Anni Kirppu tanssivat Emma Kantelisen palkitussa teoksessa ”Se ken saapuu viimeiseksi”

Oamkin tanssinopettajakoulutuksen vahvuus on Ahon mukaan juuri monilajisuudessa ja siinä, että opiskelijat pääsevät mukaan eri taiteenlajit yhdistäviin tuotantoihin. ”Hyvät kontaktit musiikoihin, visuaalisiin suunnittelijoihin ja muihin kulttuurialan tulevaisuuden tekijöihin kannattaa rakentaa jo opiskeluaikana.

Kaiken tämän kehollisen pyörytyksen keskellä musiikki on Aholle edelleen inspiraatiota ja voimaa tuottava elementti. ”Kuuntelen ja ahmin albumeja laajalla spektrillä klassisesta, rock- ja rap-musiikkiin tai melkeinpä mihin vain. Jollain tavalla lapsuudesta saatu sytyke palaa mukana edelleen ja hyvä niin”, Aho summaa ja suuntaa kehonsa seuraavalle taajuudelle uusia haasteita kohti. ♦

ANTTI AHO

- Neljännen vuoden tanssinopettaja-opiskelija, jonka päälaji on paritanssi.
- Kilpatanssissa kotivalmentajia mm. Salme ja Tuula Raukovaara, Soile Näsänen ja Toni Tuominen, Laura Wimmer sekä Vesa Anttila. Lisäksi runsaasti oppia ulkomaalaisilta huippuvalmentajilta.
- Opettaa tällä hetkellä Oulun Telemark Teamissa
- Mieleenpainuvimmat tanssijantyöt: Body of Light (Oulu Dance Hack 2019), Hands can tell a lot who you are (kor. Liisa Heikkinen)